

РЕШЕНИЕ

№ 7616

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Пламен Панайотов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8842** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от проф. д-р Б. И. Б., чрез адв. М. Й. от САК, срещу Решение № 2720/18.07.2022 г., постановено по НАХД № 3045/2022 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 106 състав, потвърждаващо наказателно постановление № 11-01-710²¹/14.02.2022 г. на директора на Агенция за държавна финансова инспекция /АДФИ/, с което на касатора на основание чл. 254, ал. 1 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 398,00 лв., за нарушение на чл. 112, ал. 1, т. 2 от с.з.

В жалбата е изложено становище за неправилност на въззивното решение, поради нарушение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН. Поддържа се, че съдът не е обсъдил всички възражения на наказаното лице, както и че не е налице нарушение, извършено от наказаното лице. Изводите на състава били немотивирани и не почивали на събраните доказателства, което според касатора е довело до неправилно приложение на материалния закон. Сочи се, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като не бил спазен давностния срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Твърди се, че не е налице нарушение по смисъла на чл. 6 ЗАНН. Неправилни били и

изводите на СРС, че процесното нарушение не следвало да се квалифицира като маловажно такова. иска се отмяна на въззивното решение и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление. Претендира се присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът е представляван от процесуалния си представител, който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Представя списък на разноските.

Ответникът е представляван от юрк. Т., която оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, VI-ти касационен състав, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

След преценка на събраните по делото доказателства съставът на въззивния съд е установил от фактическа страна, че на 20.10.2020 г. в [населено място], касаторът, в качеството си на изпълнителен директор на УМБАЛ „Александровска“ ЕАД и публичен възложител на обществени поръчки съгласно чл. 5, ал. 2, т. 16 ЗОП, е сключил договор за обществена поръчка № Д-ОП-94/20.10.2020 г. с предмет „Доставка на дигитална система за диагностика на окото – оптичен кохерентен томограф за О. и фондус изображения“ с определения изпълнител „Българско търговско медицинско дружество“ ООД, на стойност 58 250,00 лв. без ДДС /69 000,00 лв. с ДДС/, без при подписването на договора, изпълнителят да е изпълнил задължението си за представяне на актуални документи, удостоверяващи липсата на основанията за отстраняване от процедурата за подизпълнителя „Геохайд“ ООД, а именно:

- съгласно чл. 58, ал. 1, т. 1 ЗОП – свидетелства за съдимост на двама от управителите на „Геохайд“ ООД – Б. Н. Д. и В. Л. Я. за удостоверяване на обстоятелствата по чл. 54, ал. 1, т. 1 ЗОП, в частност дали посочените лица са осъдени с влязла в сила присъда за престъпление по чл. 108а, чл. 159а – 159г, чл. 172, чл. 192а, чл. 194 – 217, чл. 219 – 252, чл. 253 – 260, чл. 301 – 307, чл. 321, 321а и чл. 352 – 353е НК;

- съгласно чл. 58, ал. 1, т. 3 ЗОП – удостоверение от органите на ИА ГИТ за обстоятелството по чл. 54, ал. 1, т. 6 ЗОП за това, че по отношение на „Геохайд“ ООД не е установено да има влязло в сила наказателно постановление или съдебно решение, с което дружеството да е санкционирано за нарушение на разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и ал. 3, чл. 63, ал. 1 и ал. 2, чл. 118, чл. 128, чл. 228, ал. 3, чл. 245 и чл. 301-305 КТ или чл. 13, ал. 1 то Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/ или аналогични задължения, установени с акт на компетентен орган, съгласно законодателството на държавата, в която кандидатът или участникът е установен.

Горното е квалифицирано като нарушението на чл. 112, ал. 1, т. 2 ЗОП, за което е съставен акт за установяване на административно нарушение № 11-01-710/16.08.2021 г., въз основа на който е издадено и процесното наказателно постановление № 11-01-710/14.02.2022 г., с което на основание чл. 254, ал. 1 ЗОП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 398,00.

За да потвърди така издаденото наказателно постановление решаващият състав на въззивния съд е приел, че АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, спазени императивните процесуални правила при издаването им – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН, като е налице идентичност между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП. Съдът е приел, че с изискуемата се от закона конкретика са очертани времето, мястото, механизма на твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които същото е извършено. Изложени са подробни съображения по отношение спазването на сроковете по чл. 34 ЗАНН. От гледна точка приложението на материалния закон, СРС е мотивирал извод за безспорна установеност на твърдяното нарушение и законосъобразно ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора за извършено от него нарушение на чл. 112, ал. 1, т. 2 ЗОП. Правилно и законосъобразно е посочена санкционната разпоредба – чл. 254, ал. 1 ЗОП. Изложени са подробни мотиви и по отношение приложимостта на чл. 28 ЗАНН.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно. При постановяване на решението районният съд не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, извършил е цялостна проверка на обжалвания акт и достигнал до правилен извод за липса на допуснати процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на наказаното лице. Районният съд не е нарушил и процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, подробно е обсъдил доводите на страните, които са преповторени и в подадената касационна жалба.

Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентен орган. АУАН съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 от ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена. Напълно се споделят мотивите на СРС по отношение спазване на сроковете по чл. 34 ЗАНН, като в тази връзка наведените в касационната жалба възражения се преценяват като неоснователни. Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото въз основа на цитирания по – горе АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52-58 от ЗАНН. Правилни са изводите, че е осъществен състава на конкретното административно нарушение, за което следва да се понесе предвидената в закона санкция.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 1, т. 2 ЗОП възложителят сключва с определения изпълнител писмен договор за обществена поръчка, при условие че при подписване на договора определеният изпълнител представи документи, удостоверяващи липсата на основанията за отстраняване от процедурата, както и съответствието с поставените критерии за подбор, включително за третите лица и подизпълнителите, ако има такива. Основанията за отстраняване от процедурата са посочени в разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 1-4 ЗОП. В конкретния случай се касае за обстоятелства по т.1 и 3, а именно: 1. за обстоятелствата по чл. 54, ал. 1, т. 1, за установяването на които се представя свидетелство за съдимост, и т.3 за обстоятелството по чл. 54, ал. 1, т. 6 и по чл. 56, ал. 1, т. 4, за които се представя

удостоверение от органите на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда". Не е спорно, че същите не са представени, с оглед на което нарушението се явява извършено от възложителя, до какъвто правилен извод е достигнал и въззивния съд. Към датата на подписване на договора касаторът е изпълнявал функциите на възложител, поради което се явява субект на нарушението.

Напълно се споделят и мотивите на СРС, с които е приел, че процесното нарушение не представлява маловажно такова.

Размерът на наложеното наказание е абсолютно определен в размер на 2 на сто от стойността на сключения договор с включен ДДС, но не повече от 5 000 лв. При определяне на размера на санкцията административнонаказващият орган е приложил правилно санкционната разпоредба и е определил правилно размера на глобата. Същата не се явява несправедлива. При определяне на размера на санкцията законодателят е отчел обществената опасност на този вид нарушения, като е предвидил максимален размер на санкцията. В конкретния случай глобата е определена законосъобразно и кореспондира с тежестта на извършеното нарушение, приложимия материален закон и целите на наказанието.

С оглед гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че не са налице касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, поради което въззивното решение следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора на процесуалния представител на ответника по касация следва да бъде присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80.00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл. първо АПК във вр.чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2720/18.07.2022 г., постановено по НАХД № 3045/2022 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 10б състав

ОСЪЖДА проф. д-р Б. И. Б. да заплати по сметка на Агенция за държавна финансова инспекция сумата от 80.00 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: